

๒. ศึกษาโดยใช้เหตุใช้ผล ที่สมเหตุสมผลที่สุด โดยเหตุผลนั้นก็มาจากสิ่งที่มีอยู่จริงนั่นเอง

๓. มีการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยศึกษาจากพื้นฐานแล้วแตกกิ่งก้านสาขาออกไปอย่างมีระเบียบ รวมทั้งยังมีการศึกษาและปฏิบัติอย่างมีขั้นตอนอีกด้วย

๔. จะเชื่อต่อเมื่อได้มีการพิสูจน์หรือทดลองจนเห็นผลอย่างแน่ชัดแล้วเท่านั้น
สิ่งสำคัญในการศึกษาธรรมชาติและชีวิตของเรานี้ก็คือ เราจะต้องใช้หลักวิทยาศาสตร์มาศึกษา คือเราจะเอาสิ่งที่ปรากฏหรือมีอยู่จริงๆในปัจจุบัน ที่เราสามารถรู้เห็นหรือสัมผัสได้จริงด้วย ตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจของเราเท่านั้นมาใช้ศึกษา โดยการคิดพิจารณาที่ต้องใช้เหตุผลที่สมเหตุสมผลเท่านั้น เราจะไม่อ้าคัมการคาดคะเน หรือนึกเดาเอา หรือเชื่อตามคนอื่นอย่างเด็ดขาด แม้ใครจะโอ้อวดว่าเขามีความรอบรู้อย่างยิ่ง หรือมีอิทธิฤทธิ์มากมายสักเพียงใดก็ตาม หรืออวดอ้างว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญที่รอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างสักเท่าใดก็ตาม เราก็จะไม่เชื่อ จนกว่าเราได้จะพิสูจน์ให้เห็นจริงแล้วอย่างแน่ชัด ด้วยตัวของเราเองก่อนเท่านั้น

การศึกษาที่ขัดแย้งหรือตรงข้ามกับหลักวิทยาศาสตร์อย่างยิ่งก็คือ “การเชื่อจากผู้อื่นโดยตนเองไม่ได้รู้เห็นหรือสัมผัสด้วยตนเองจริงๆอย่างแน่ชัด” ซึ่งนั่นเป็นหลักของ “ไสยศาสตร์” (ที่หมายถึงความรู้ของคนหลับหรือไม่มีสติปัญญา) ที่อาศัยเพียงความเชื่อโดยไม่ใช้ปัญญา คือไม่มีเหตุผล และไม่มีของจริงมายืนยัน โดยหลักของไสยศาสตร์ก็คือ “ให้เชื่อเพียงอย่างเดียว ห้ามถาม ห้ามสงสัย” ซึ่งไสยศาสตร์ก็ย่อมที่จะมีแต่เรื่องลึกลับ ไกลตัว หรือเรื่องที่เขาเชื่อว่าเหนือธรรมชาติ เช่น เรื่องของความศักดิ์สิทธิ์ ปาฏิหาริย์ หรือสิ่งวิเศษ หรืออำนาจวิเศษต่างๆ เป็นต้น ที่พิสูจน์ให้เห็นจริงไม่ได้ มีแต่คำล่ำลือปากต่อปากเท่านั้น และคนที่เชื่อก็มักเป็นคนไม่ชอบใช้ความคิดและขลาดกลัวหรืออ่อนแอ ซึ่งเรื่องไสยศาสตร์ที่สำคัญก็คือเรื่องที่ว่า จะมี “จิต” ของมนุษย์หรือสิ่งที่มีชีวิต ที่จะสามารถออกจากร่างกายที่ตายแล้ว ไปเกิดยังร่างกายใหม่ๆได้ (อย่างที่เรียกกันว่า ผี หรือ วิญญาณ) หรือเรื่องสถานที่สำหรับลงโทษมนุษย์ที่ทำ

หน้าที่” ไม่ใช่ทำหน้าที่เพื่อตัวตนของใคร หน้าที่นี้คือสิ่งสูงสุดของชีวิต การทำงานจึงเป็นสิ่งสูงสุดของชีวิตด้วย ดังนั้นเราจึงควรทำงานให้สนุก และมีความสุขอยู่กับการทำงาน เมื่อมีความสุขอยู่กับการทำงานแล้ว ก็ไม่ต้องไปแสวงหาความสุขจากที่อื่น จึงทำให้ไม่ต้องเสียทรัพย์เพื่อไปซื้อหาความสุขนั้น แล้วก็จะทำให้มีทรัพย์เหลือ เมื่อมีทรัพย์เหลือก็นำไปช่วยเหลือคนที่ทุกข์หรือเดือดร้อน หรือช่วยเหลือสังคมอย่างถูกวิธีด้วยสติปัญญา (อย่างเช่นการเผยแผ่ให้มนุษย์ให้เข้าใจความจริงสูงสุดเรื่องไม่มีตนเองอยู่จริง) ก็จะยิ่งทำให้ชีวิตมีแต่ความสุขใจอิ่มใจอยู่เสมอได้ ซึ่งนี่คือชีวิตที่มีคุณค่า หรือชีวิตที่ประเสริฐที่แท้จริง

ความทุกข์เกิดจากอะไร?

ในความเป็นจริงของโลกเรานี้ จะมีความเป็นสิ่งที่คู่เสมอ คือเมื่อมีสิ่งใดเกิดขึ้นมา มันก็ต้องมีสิ่งตรงข้ามเกิดขึ้นมาด้วยเสมอ อย่างเช่น เมื่อมีสว่างก็ต้องมีมืด เมื่อมีขาวก็ต้องมีดำ เมื่อมีเกิดก็ต้องมีตาย เพื่อมีพบก็ต้องมีจาก เมื่อมีชอบก็ต้องมีชัง เมื่อมีได้ก็ต้องมีเสีย เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อชีวิตมีความสุข มันก็ต้องมีความทุกข์เกิดขึ้นมาด้วยเสมออย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ซึ่งความทุกข์ของมนุษย์เรานั้นก็มีมากมาย ทั้งของร่างกายและของจิตใจ โดยความทุกข์ของร่างกายก็ได้แก่ความทุกข์จากความร้อน, ความหนาว, ความหิว, ความกระหาย, ความเจ็บ, ความปวด, ความเมื่อยล้า, ความคัน, ความอึดอัดทรมาน เป็นต้น ซึ่งความทุกข์นี้เป็นความทุกข์ตามธรรมชาติของร่างกาย ที่ไม่สามารถแก้ไขให้หมดสิ้นไป หรือป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นมาอย่างถาวรได้ จะทำได้ก็เพียงบรรเทาให้เบาบางลงได้บ้างเท่านั้น

ส่วนความทุกข์ของจิตใจก็ได้แก่ ความทุกข์ที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับ “ความยึดถือว่ามีตัวเรา” ที่เกิดขึ้นมาในสภาพที่ยากลำบากบ้าง, ที่แก่ชราบ้าง, ที่เจ็บป่วยบ้าง, ที่รู้ตัวว่าจะตายบ้าง, ที่กำลังพลัดพรากจากบุคคลหรือสิ่งที่รักที่พอใจอยู่บ้าง, ที่กำลัง